

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Marcela Pešková og Jiří Peška

Sagsøgt: Travel Service a.s.

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, sammenholdt med 14. betragtning til forordning nr. 261/2004, skal fortolkes således, at en kollision mellem et fly og en fugl er omfattet af begrebet »usædvanlige omstændigheder« som omhandlet i denne bestemmelse.
- 2) Artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004, sammenholdt med 14. betragtning hertil, skal fortolkes således, at aflysning eller lange forsinkelser ikke skyldes usædvanlige omstændigheder, når en aflysning eller en forsinkelse skyldes det forhold, at luftfartsselskabet selv har udpeget en ekspert, der på ny skal foretage den sikkerhedskontrol, som kræves efter en kollision med en fugl, efter at der allerede er blevet foretaget en sikkerhedskontrol af en efter gældende regler autoriseret ekspert.
- 3) Artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004, sammenholdt med 14. betragtning hertil, skal fortolkes således, at de »forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes«, som et luftfartsselskab er forpligtet til at nedsætte eller hindre kollisionsrisikoen med fugle og derved blive fritaget for forpligtelsen til at udbetale kompensation til passagerer i henhold til forordningens artikel 7, omfatter forebyggende kontrolforanstaltninger, der forhindrer forekomsten af disse fugle, forudsat at sådanne forholdsregler teknisk og administrativt faktisk kan træffes af dette luftfartsselskab, at de ikke er urimeligt belastende for selskabet, og at dette selskab har godtgjort, at de omhandlede forholdsregler faktisk blev truffet i forhold til den flyvning, der kolliderede med en fugl, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at sikre sig er tilfældet.
- 4) Artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004, sammenholdt med 14. betragtning hertil, skal fortolkes således, at i tilfælde af en forsinkelse på tre timer eller mere i forhold til ankomsttidspunktet, der ikke alene skyldes usædvanlige omstændigheder, som ikke kunne have været undgået ved iværksættelse af passende foranstaltninger, og i forhold til hvilke det transporterende luftfartsselskab har truffet alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes med henblik på at undgå følgerne heraf, men også andre omstændigheder, der ikke falder ind under denne kategori, skal den forsinkelse, der kan tilskrives den første omstændighed, trækkes fra den pågældende flyvnings samlede forsinkelse ved ankomsten med henblik på at afgøre, om der skal udbetales kompensation for den pågældende flyvnings forsinkelse ved ankomsten i henhold til forordningens artikel 7.

(¹) EUT C 414 af 14.12.2015.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 4. maj 2017 — straffesag mod Luc Vanderborght (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Belgien

(Sag C-339/15) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 56 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser — mund- og tandplejeydelser — national lov, der indeholder et absolut forbud mod reklame for mund- og tandplejeydelser — grænseoverskridende element — beskyttelse af den offentlige sundhed — proportionalitet — direktiv 2000/31/EF — informationssamfundstjenester — reklame på et websted — medlem af et lovreguleret erhverv — faglige regler — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — nationale bestemmelser om sundhed — nationale bestemmelser om lovregulerede erhverv)

(2017/C 213/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Part i hovedsagen

Luc Vanderborght

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der beskytter den offentlige sundhed og tandlægeerhvervets værdighed ved dels generelt og absolut at forbyde enhver form for reklame for mund- og tandplejeydelser, dels at fastsætte visse krav om beskedenhed i forhold til en tandlægepraksis' skilte.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel») skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der generelt og absolut forbyder enhver reklame for mund- og tandplejeydelser, idet den forbyder enhver form for kommerciel kommunikation ad elektronisk vej, herunder gennem et websted oprettet af en tandlæge.
- 3) Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der generelt og absolut forbyder enhver form for reklame for mund- og tandplejeydelser.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 21.9.2015.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 4. maj 2017 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-502/15) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — artikel 3-5 og 10 — bilag I, punkt A, B og D — rensning af byspildevand — kloaknet — sekundær eller tilsvarende rensning — mere vidtgående rensning af udledninger i følsomme områder)

(2017/C 213/08)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Mifsud-Bonnici og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved J. Kraehling, som befuldmægtiget, bistået af Barrister S. Ford)

Konklusion

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, 4 og 10 i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand og bilag I, punkt A og B, dertil, idet det ikke har sørget for, at det vand, der tilledes et kloaknet, hvor byspildevand opsamles sammen med regnvand i byområderne Gowerton og Llanelli, tilbageholdes og renses i overensstemmelse med kravene i dette direktiv.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 i direktiv 91/271 og bilag I, punkt B, dertil, idet det ikke har sikret en sekundær rensning af byspildevandet fra byområdet Ballycastle, og idet det ikke har underkastet byspildevandet fra byområdet Gibraltar nogen rensning.